

ninger blev det i det mindste fra højre Side udtalt, at vi skulde blot vedtage Frihavnsloven i de faa Dage af Samlingen, der vare tilbage, og det skulde vi gøre paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger. Det kunde lidt hjælpe, at Regeringen lovede i Sommerens Løb, at indhente nye Oplysninger, naar Forbringingen var, at vi skulde vedtage Loven i de faa Dage. Men det viser sig forøvrigt nu, efter den højtærede Ministers Udtalelse, at det ingenlunde var Tilfældet, at der var anstillet tilstrækkelig Undersøgelse angaaende de Spørgsmaal, som den ærede Minister den Gang sagde, vare tilstrækkelig belyste. Nu vel, vi maa altsaa vente at faa Sagen, og det er forbausende, at den ærede Minister, som har havt Sagen til Behandling hele Sommeren, endnu ikke er bleven færdig med sin Undersøgelse. Det viser sig, at de Undersøgelser ikke kunne have saa ringe et Omfang, siden de ikke have kunnet tilendebringes før. Vi faa maaste altsaa Loven at se — dog vente vi før end hejmod Slutningen af Samlingen; thi da vilde rimeligvis Følgen blive den samme som tidligere, og som den nødvendigvis ogsaa maa blive.

Den højtærede Finansminister ytrede sin Forundring over, at man nu anfelede over, at denne Frihavn var for stor; det havde han aldrig hørt. Jeg maa dog minde den højtærede Minister om, at netop i den Udtalelse af den forrige Ordfører for Finansudvalget, til hvilken han henviste, blev der udtrykkelig henvist til en Artikel i „Kjøbenhavns Børstidende“ for 22de Marts dette Aar, og det er den samme Udtalelse, som jeg hentydede til. Det var en Udtalelse af den Art, som kan give en Sag et Grundstød, og som under enhver Omstændighed maa foranledige enhver, som har med denne Sag at gøre, til at foranstalte nye Undersøgelser. Efter at de Oplysninger, der fandtes i denne Artikel om den Maade, hvorpaa Frilageret hidtil var blevet benyttet og de Anvendninger af, hvorledes det maatte blive benyttet i Fremtiden, vare fremkomne, vilde det, som den forrige Ordfører for Finansudvalget udtalte, være aldeles usforvarligt i dette Øjeblik at vedtage Frilageret, og man maa være i høj Grad forsigtig i sit eget Arbejde, naar man kan høre sig ad, som den højtærede Finans-

minister — stadig bortset fra den hele konstitutionelle Side af Sagen, som jeg ikke har villet indlade mig paa. Jeg skal endnu kun bemærke, at den Fremstilling, som den højtærede Finansminister gav af Grundene til Folketingets tidligere Udvalgs Forskættelse eller Udsættelse af Frilagerbygningens Opførelse, var ikke korrekt; og den højtærede Minister skulde ikke have sagt saa bestemt, at min Fremstilling af vore Motiver ikke var rigtig. Det kunde den højtærede Minister ikke godt vide, og det stemmer heller ikke med de Udtalelser, der ere fremkomne. At Hensynet til Frilagerets Forbindelse med Frihavnen har været det afgørende, det ledende under hele denne Sags Behandling, er vistnok ubestrideligt efter de Udtalelser, der ere fremkomne i Betænkningen om Frilagerloven af 1887, og ligeledes efter mine Udtalelser om denne Sag i den næstforrige Samling, og at det spillede en vigtig Rolle, var et vægtigt Motiv til at afgøre vor Forskættelse i Fjor, fremgaar ogsaa af den daværende Ordfører, Grev Holsteins Udtalelser, idet han sagde...

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem maa erindre, at det kun var for en kort Bemærkning, han fik Ordet.

Tanber: Efter den højtærede Formands Udtalelse, skal jeg kun henvise til, at den omtalte Udtalelse findes Spalte 4600 og 4601 i Folketingstidenden for i Fjor.

Frier: Spørgsmaalet om den private Skoles Frihed forekommer mig ikke at ligge saa langt borte fra Sagen, som den højtærede Kultusminister sagde; thi dette, at den private Skole ikke har denne Frihed, er netop Bevis for, at det Grundlag, hvorpaa den højtærede Minister byggede sit Kæsonnement, er urigtigt. Jeg takker for Udtalelsen om Betimeligheden af Mellemstoler i Kjøbenhavn. Jeg er ganske entig med den højtærede Kultusminister i Ønskeligheden deraf, og dert, at saa vidt jeg forstod, Statens Tilskud til saadanne Mellemstoler ikke var umuligt, ser jeg ogsaa et Slags tvivrende Erkendelse af, at det kjøbenhavnske Skolevæsen som Helhed og da maaste ogsaa paa andre Punkter ikke behøver at ligge udenfor Statens Baret-